

JUDr. Josef Lavička, soudní exekutor
Exekutorský úřad Cheb
26. dubna 10
350 02 Cheb

ke sp. zn.: 176 EX 00333/25

V Břeclavi dne 6. 2. 2026

Vyjádření oprávněné k návrhu na částečné zastavení exekuce
ze dne 17. 12. 2025

Oprávněná: **Marcela Mařáková, narozená dne 15. 12. 1975**
bytem U Ráje 214, 687 22 Ostrožská Nová Ves
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Danielem
sídlem nábr. Komenského 1397/9, 690 02 Břeclav

Povinná: **BRAINMARKET s.r.o., IČO 03488578**
sídlem Hladnovská 83/93, Muglinov, 712 00 Ostrava
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Martin Števkou,
sídlem 28. října 1727/108, 702 00 Ostrava

I.

Oprávněná dne 22. 1. 2026 obdržela usnesení soudního exekutora č. j. 176 EX 00333/25-060, kterým jí soudní exekutor vyzývá ke sdělení, zda souhlasí s připojeným návrhem povinné na částečné zastavení exekuce ze dne 17. 12. 2025, a aby se případně vyjádřila a předložila listinné důkazy k prokázání svých tvrzení.

Oprávněná tímto podává toto vyjádření k návrhu povinné na částečné zastavení exekuce ze dne 17. 12. 2025, doplněného dne 16. 1. 2026.

II.

Oprávněná nejprve upozorňuje, že exekucním titulem bylo povinné jednoznačně uloženo, aby se zdržela šíření vymezených tvrzení. Jedná se přitom o povinnost okamžitě vykonatelnou, jejímž účelem je zabránit dalšímu pokračování protiprávnímu stavu. Oprávněná přitom zdůrazňuje, že exekuční soud není oprávněn přezkoumávat věcnou správnost exekucního titulu ani nahrazovat úvahy nalézacího soudu jinými.

Nejvyšší soud v této souvislosti judikoval, že při posuzování způsobu exekuce nepeněžitě povinnosti soud vychází především z výroku exekucního titulu. Odůvodnění lze použít pouze k odstranění případných pochybností o obsahu a rozsahu výrokem uložené povinnosti, nikoli k přezkumu či korekci rozhodnutí nalézacího soudu (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 2. 2016, sp. zn. 20 Cdo 1809/2015).

A. K námitce „záměny“ odstraňovacího a zdržovacího nároku a údajné materiální nevykonatelnosti exekucního titulu

Povinná staví jádro své argumentace na tezi, že oprávněná údajně směšuje zdržovací a odstraňovací nárok a že exekuční titul ukládá toliko „omisivní“ povinnost nejednat do budoucna, nikoli povinnost aktivně odstranit protiprávní stav. Z toho dovozuje údajnou materiální nevykonatelnost titulu.

Tato konstrukce je právně nesprávná. Povinné nebyla uložena pozitivní povinnost odstranit stav z minulosti, ale povinnost nezveřejňovat závadná tvrzení – což zahrnuje i povinnost zabránit jejich dalšímu přístupu, pokud jsou umístěna na jejich vlastních platformách. Exekuční titul není ani neurčitý, ani nevykonatelný – ostatně, jeho obsah již výslovně aproboval krajský soud i vrchní soud. Povinná pouze přebaluje nesouhlas s obsahem exekucního titulu do formy námitek proti vykonatelnosti, což však exekuční soud bezpochyby nemůže zmást.

Jinak řečeno, pokud závadné tvrzení nadále existuje na webu povinné, jedná se o pokračující porušování zdržovací povinnosti – nikoliv o nezákonně vynucovanou odstraňovací povinnost. Oprávněná v žádném případě nijak nerozšiřuje obsah exekucního titulu, když toliko – v souladu s rozhodovací praxí Nejvyššího soudu – vychází z toho, že povinnost zdržet se určitého jednání zahrnuje nejen nešířit ho nově, ale také neumožňovat jeho další zpřístupňování.

Zde srov. například rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 588/2023: „zdržovací nárok zahrnuje rovněž závadné jednání, které rušitel již započal a dosud v něm pokračuje, jako je

tomu právě v projednávané věci; preventivní povaha zdržovacího nároku pak spočívá v tom, že směřuje nejen proti takovému již započatému jednání, ale též proti jednání, u něž je důvodná obava, že k němu dojde, i když nepůjde o soustavné jednání (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 7. 2013, sp. zn. 23 Cdo 2939/2011).“ Popřípadě též rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 2939/2011: „Zdržovací nároky mají preventivní povahu, protože směřují jak proti závadnému nekalosoutěžnímu jednání, které rušitel již započal a dosud v něm pokračuje, tak proti jednání, u něhož vzhledem k soustavnosti hrozí, že v něm pokračováno bude. Současně mohou směřovat proti jednání, u něž je důvodná obava, že k němu dojde, i když nepůjde o soustavné jednání. Zdržovacím nárokem, který obecně směřuje do budoucna, má být zabráněno nejen v pokračování protiprávního stavu, ale i v opakování protiprávního jednání, jež bylo jeho příčinou.“

B. K námitce, že exekuční titul se nevztahuje na komunikaci povinné na sociálních sítích

Povinná dále tvrdí, že exekuční titul dopadá výlučně na tvrzení uváděná v souvislosti s prodejem produktů na e-shopu, a nikoliv na tvrzení obsažená v příspěvcích na sociálních sítích.

Takový výklad však představuje nepřipustné zužování obsahu exekučního titulu. Povinnost uložená výrokem exekučního titulu je vymezena věcně (co do obsahu zakázaných tvrzení a jejich vazby na konkrétní produkty), nikoli „platformově“ – tedy např. pouze na e-shop povinné či pouze na sociální síť povinné. Exekuční soud není oprávněn exekuční titul „překládat“ způsobem, který by povinné umožnil obcházet uložený zákaz pouhou změnou komunikačního kanálu, kterým zakázaná tvrzení šíření. Takový postup by byl v rozporu se závěry Nejvyššího soudu o vázanosti exekučních orgánů výrokem exekučního titulu a o nepřipustnosti přezkumu jeho věcné správnosti (srov. sp. zn. 20 Cdo 3340/2021; sp. zn. 21 Cdo 2020/98). Povinností povinné bylo splnit vykonávanou povinnost komplexně – tedy, zabránit tomu, aby byly dané produkty povinné i nadále spojovány se zakázanými tvrzeními dle exekučního titulu. To se zajisté nestalo, pokud povinná i nadále šířila v souvislosti s uvedenými produkty zakázaná tvrzení, byť na svém profilu na sociální síti Facebook.

Povinná dále argumentuje tím, že příspěvky na sociální síti Facebook pocházejí z období před vydáním exekučního titulu, nebyly po jeho vydání aktivně šířeny a byly obtížně dohledatelné.

Ani tato námitka nemůže vést k částečnému zastavení exekuce. Exekuční orgány jsou vázány výrokem exekučního titulu a nemohou hodnotit, zda jednotlivé projevy porušení povinnosti jsou „dostatečně významné“ či „dostatečně viditelné“. Jak vyložil Nejvyšší soud, exekuční soud nepřezkoumává věcnou správnost exekučního titulu ani vhodnost uložené povinnosti, ale zajišťuje její výkon (srov. sp. zn. 20 Cdo 2559/2019). Pokus povinné relativizovat porušení povinnosti poukazem na „historický“ charakter příspěvků tak představuje nepřipustnou polemiku s obsahem uložené povinnosti, nikoli relevantní důvod pro částečné zastavení exekuce.

C. K námitce „dávkování“ porušení, zásadě ne bis in idem a procesní ekonomii

Povinná dále namítá porušení zásady ne bis in idem a zásady procesní ekonomie s odůvodněním, že oprávněná údajně „dávkuje“ jednotlivé případy porušení exekučního titulu do více návrhů na uložení pokut.

Tato námitka rovněž míří mimo rámec exekučního řízení. Exekuční soud nepřezkoumává procesní strategii oprávněné v nalézacím řízení ani v exekuci – posuzuje pouze, zda jsou splněny podmínky pro provedení exekuce na základě vykonatelného titulu. Námitky povinné se tak opět i v tomto případě pohybují v rovině polemiky s výkonem práva oprávněné, nikoli v rovině existence důvodu pro zastavení exekuce dle § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř.

D. K námitce nepřiměřenosti uložené pokuty

Povinná obecně namítá nepřiměřenost uložené pokuty. Tato námitka však opět směřuje proti způsobu vynucení povinnosti uložené exekučním titulem, aniž by byla doložena konkrétními skutkovými tvrzeními. Exekuční orgány jsou při ukládání donucovacích opatření vázány účelem exekuce – tedy dosažením splnění uložené povinnosti – a jejich postup nelze zpochybňovat pouhou obecnou nespokojeností povinné s výší uložené sankce. Ani zde není dán důvod k částečnému zastavení exekuce ve smyslu § 268 odst. 1 písm. h) o. s. ř.

E. K námitkám proti kombinaci způsobů provedení exekuce

Povinná návrhem napadá jak příkaz k provedení prací a výkonů, tak i exekuční příkaz přikázáním pohledávky.

Oba exekuční příkazy však odpovídají zákonným možnostem exekutora – ten není omezen na jeden způsob provedení a může – resp. má zákonnou povinnost – volit takový postup, který povede k efektivnímu vymožení povinnosti. Samotná skutečnost, že je použita kombinace více způsobů provedení, tedy nemůže znamenat jejich nezákonnost. Povinná ani v tomto směru neprokázala žádný excés či nesoulad se zákonem.

F. K námitkám povinné vůči oprávněnou vytýkaným tvrzením

V části čl. IV. návrhu na částečné zastavení exekuce, resp. jeho doplnění ze dne 16. 1. 2026, povinná rozvádí své námitky směrem k některým konkrétním tvrzením, kterými oprávněná dokládala porušení exekučního titulu.

Pokud jde o **produkt BrainMax Sleep Faster, 15 g**, vytýkaná tvrzení „Spánek léčí tělo i duši ... obnovuje i naši psychiku od emočního vypětí a stresu“ a „Hluboký spánek je nezbytný pro ... regeneraci buněk“ nelze vytrhovat z kontextu konkrétní marketingové komunikace povinné k tomuto produktu a kvalifikovat je jako „obecnou edukaci o spánku“ bez vazby na produkt. Uvedená tvrzení totiž jednoznačně byla součástí propagačního sdělení k danému doplňku stravy a jsou významově shodná se zakázanými tvrzeními obsaženými ve výroku exekučního titulu, zejména na tvrzení o „podpoře hlubokého spánku“, „zlepšení kvality spánku“, „podpoře regenerace“, „snížování stresu a napětí“ a „zkrácení doby usínání“, neboť prezentují spánek (a jeho hlubokou fázi) jako prostředek regenerace a úlevy od stresu a současně – v bezprostředním kontextu nabídky produktu – sugerují, že právě užití produktu Sleep Faster k těmto účinkům vede. Tím dochází k obcházení zákazu uloženého exekučním titulem pouhou formální změnou

formulace (přesunem účinkových tvrzení z přímého připsání produktu na „obecné“ tvrzení o spánku v rámci těžce produktové komunikace).

Pokud jde o produkt **BrainMax Digestive Magic, Trávicí Enzymy, 100 rostlinných kapslí**, vytýkaná sdělení „zmírnění nadýmání způsobeného právě potížemi s trávením potravy“, „předejít pocitu těžkosti, nadýmání a nafouknutému břichu“, dále kontextové marketingové formulace „Grilovačky, street food, exotika nebo ‚dovča all-inclusive‘? Pak potřebuješ malého partáka, co podrží tvoje trávení“ a „Na cestách, festivalech, oslavách nebo v restauraci“ významově naplňují a obcházejí zákaz uložený exekučním titulem, neboť tvrzení o „zmírnění nadýmání“ a „předcházení pocitu těžkosti a nafouknutí břicha“ jsou obsahově totožná s tvrzením „působí proti nadýmání“ a „zmírňuje zažívací potíže“ (exekuční titul zakazuje tvrzení o účincích produktu na nadýmání a zažívací obtíže bez ohledu na slovní variantu). Formulace explicitně pracující s cestováním („dovča all-inclusive“, „na cestách“) pak v přímém kontextu propagace produktu významově reprodukuje zakázané tvrzení „podporuje zdraví při cestování“. Rovněž formulace „podpora trávení“ a „optimalizace zdraví gastrointestinálního traktu“ nejsou neutrální „popisy fyziologické funkce“, ale v produktovém kontextu prezentují zdravotní přínos produktu pro trávicí obtíže a GIT, čímž se významově kryjí se zákazem „zmírňuje zažívací potíže“, přičemž popis mechanismu („rozložit bílkoviny, tuky i sacharidy“) je v daném kontextu užít k podpůrnému dovozování zdravotního účinku a k legitimizaci tvrzení o zmírnění obtíží. Takový formalistický posun v dikci (parafráze, „mechanismus účinku“, situační rámování cestováním) představuje nepřijatelné obcházení exekučního titulu, neboť exekuční orgány jsou vázány významem výroku a nemohou připustit jeho vyprázdnění pouhou změnou slovní formy.

Pokud jde o produkt **BrainMax Testamento, 120 rostlinných kapslí**, vytýkaná sdělení „Nyní máte jedinečnou šanci optimalizovat hormony“, „Látky v Testamentu optimalizují hormonální rovnováhu stejně dobře u žen jako u mužů“, „Ashwagandha, I3C, extrakt z kopřivy, Maca, zinek a vitamín D společně působí v synergii jako látky s vědecky prokázaným účinkem na hormonální optimalizaci“ a další související formulace o „optimalizaci hormonů“, „zvýšení sebevědomí, energie, svalů“ a „mužné síly“ představují významově totožná či přinejmenším obsahově ekvivalentní tvrzení k výrokom exekučního titulu zakázaným tvrzením o „optimalizaci hormonální rovnováhy“, „zvýšení energie a motivace“, „podpoře fyzického výkonu“ a „podpoře regenerace“. Jejich rozdělení do jednotlivých marketingových sloganů („vhodné i pro ženy“, „mohou užívat ženy při estrogenové dominanci“, popisy symptomů PMS, celulitidy či ukládání tuků) pak slouží k posílení účinkového sdělení o hormonální regulaci a celkovém výkonu produktu. Argument povinné, že jde pouze o „informace o vhodnosti použití“ či „popis symptomů“, neobstojí, neboť v kontextu propagace produktu jsou tato sdělení funkčně užita k tvrzení o účincích Testamentu na hormonální rovnováhu a související výkonnostní a psychické parametry, čímž dochází k nepřijatelnému obcházení exekučního titulu pouhou fragmentací a parafrázováním zakázaných účinkových tvrzení.

Pokud jde o produkt **BrainMax NeuroHacker, Dopamine Upgrade!**, vytýkaná sdělení „aktivní látky obsažené v Neurohackeru přemění vaše obyčejné, průměrné pracovní nebo studijní dny v impozantní jízdu plnou překonávání vlastních limitů“ a související formulace o „podpoře

maximálního mentálního výkonu, koncentrace a motivace“ a „pro ještě vyšší motivaci a mentální výkon“ jsou významově totožná s výrokem exekučního titulu zakázanými tvrzeními o podpoře mentálního výkonu, koncentrace a motivace a o posilování funkcí mozku, a nelze je redukovat na „pouhou marketingovou formulaci“, která není zdravotním tvrzením. V kontextu produktové propagace totiž přímo přisuzují účinky produktu na kognitivní výkon a motivaci spotřebitele, čímž porušují povinnost zdržet se šíření zakázaných tvrzení, přičemž argument povinné o absenci doslovné shody je právně irelevantní, neboť exekuční titul se vykládá podle významu a účelu zakázaných sdělení a nelze připustit jeho vyprázdnění formalistickou parafrází.

III.

Na základě shora uvedených skutečností oprávněná navrhuje, aby exekuční soud návrh povinné na částečné zastavení exekuce ze dne 17. 12. 2025 zamítl.

Marcela Mařáková
zastoupená advokátem
Mgr. Tomášem Danielem